

Μία Εθνική συμφωνία στη βάση ενός σχεδίου εξόδου από την κρίση, στη μεταμνημονιακή εποχή είναι όρος επιβίωσης της χώρας.

-Με την υπερψήφιση του πολυνομοσχεδίου κλείνει μια δίχρονη περίοδος προσπαθειών για την ολοκλήρωση του ευρωπαϊκού σχεδίου ρύθμισης των δανειακών αναγκών και του χρέους της χώρας, προσδοκώντας να έχει θετική έκβαση στη σύνοδο κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 23 Οκτώβρη.

-Παράλληλα η προσπάθεια μιας βίαιης δημοσιονομικής προσαρμογής που υπερβαίνει τα όρια αντοχής της κοινωνίας αμφισβητείται ως άδικη και αναποτελεσματική και οδηγεί αναπόφευκτα σε εκρήξεις εξαιτίας μιας ετεροβαρούς μονόπλευρης κατανομής των βαρών της κρίσης.

-Ο κατακερματισμός των πολιτικών δυνάμεων (απλή αντανάκλαση ενός κοινωνικού κατακερματισμού), ο πολιτικός καιροσκοπισμός που εκδηλώνεται είτε ως λαϊκισμός και δημαγωγία, είτε ως καταγγελτικός λόγος συνθέτει μια σύγχρονη πολιτική Βαβέλ, που συμπράττει στην πολιτική, κοινωνική, οικονομική και μορφωτική αποδιοργάνωση – αποσύνθεση της χώρας.

-Τα αδιέξοδα των συντεχνιακών εκφυλισμών της δημοκρατίας, της συνδιοίκησης της συνδιαχείρισης, της χείμερας του λαϊκού καπιταλισμού οδήγησαν στη μαζική έκπτωση του κώδικα αξιών και αναγκών της νεοελληνικής κοινωνίας: στην απαξίωση της εργασίας και τη νοοτροπία της αρπαχτής, στη διαβλητότητα του νομικού και θεσμικού μας πολιτισμού και την κοινωνία της ανομίας, στα αλλότρια καταναλωτικά πρότυπα, στο κυνήγι της ικανοποίησης των δευτερευουσών αναγκών και στην υποκατάσταση του «είναι» από το «έχειν».

-Με αυτά τα δεδομένα η άμεση αναζήτηση μιας πολιτικής πρωτοβουλίας κατάθεσης προς τον ελληνικό λαό ενός εθνικού σχεδίου εξόδου από την κρίση βαρύνει κύρια το ΠΑΣΟΚ, την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της χώρας.

Βασικοί πυλώνες ενός τέτοιου σχεδίου μπορεί να είναι:

1. Η άμεση αποφασιστική ανακατανομή των βαρών της κρίσης μέσα από τον αναδρομικό έλεγχο και τη σύλληψη του πλούτου που αποκτήθηκε σε όλους τους τομείς της παραοικονομίας, που δρα για δεκαετίες στη χώρα. Στο επερχόμενο φορολογικό νομοσχέδιο πρέπει να υπάρξουν ουσιαστικά δείγματα γραφής, μιας αλλαγής πορείας.
2. Η αντιμετώπιση της κρίσης του εθνικού μοντέλου συσσώρευσης μιας κρατικής οικονομίας διανομής με στόχο την εξειδίκευση ενός παραγωγικού αναπροσανατολισμού της οικονομίας και της κοινωνίας μας.
3. Η ανασύνθεση του πολιτικού συστήματος της χώρας, του νέου μοντέλου οργάνωσης της δημοκρατίας, του κράτους και των κοινωνικών θεσμών από την αναθεώρηση του συντάγματος έως τις μορφές λειτουργίας μιας άμεσης συμμετοχικής δημοκρατίας.

4. Η αντιμετώπιση της διεθνούς συστημικής κρίσης, της κρίσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός ανεξέλεγκτου διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος με την οικοδόμηση διεθνών εναλλακτικών συμμαχιών της χώρας.

Η οικοδόμηση ενός πατριωτικού μετώπου, η αποκατάσταση της κοινωνικής αλληλεγγύης και της εμπιστοσύνης στους πολιτικούς θεσμούς, η δημοκρατική πραγματοποίηση μιας γιγαντιαίας δημοσιονομικής προσαρμογής μπορούν να επιτευχθούν στο πλαίσιο εθνικής συμφωνίας για την κατάκτηση νέας αφετηρίας για την αναγεννητική πορεία της Ελλάδας.

Είναι αυτός ένας δρόμος για να πέσουν οι μάσκες των ανεύθυνων υποκριτικών συμπεριφορών των πολιτικών δυνάμεων της αντιπολίτευσης της χώρας.

Αν συνεχίσουμε να διατηρούμε το έλλειμμα ενός τέτοιου προγραμματικού λόγου και σχεδίου, οι προτάσεις για εκλογές και συγκυβερνήσεις θα αποτελούν απλά τη θεσμική συνέχεια του εθνικού αδιεξόδου.

Η πρωτοβουλία μας αυτή στοχεύει στο να ανοίξει ένας άλλος κύκλος αυτογνωσίας και αυτοπροσδιορισμού για τη χώρα και το λαό μας.